

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 158/2023
01.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милеуснића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 275/22 од 03.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 385/22 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милеуснића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 275/22 од 03.11.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 385/22 од 21.12.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 275/22 од 03.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара, као и да оштећенима ББ, ВВ и малолетној оштећеној ГГ, на име трошкова кривичног поступка, плати укупан износ од 111.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док су у смислу члана 258. став 4. оштећени ББ и ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 385/22 од 21.12.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 275/22 од 03.11.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Милеуснић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2), 3) и 7) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће или одбијајуће или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, а тражио је и трошкове поступка по АТ и ТТ и предложио да исти падну на терет буџета РС.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у чињеничном опису оптужног акта и у изреци првостепене пресуде недостаје субјективни елеменат кривичног дела – елеменат кривице, конкретно елеменат умишљаја, па нема кривичног дела, иако постоје сва остала обележја кривичног дела.

Одредбом члана 22. став 1. КЗ прописано је да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан или могао бити свестан да је његово дело забрањено, а ставом 2. истог члана прописано је кривично дело учињено са кривицом и ако је учинилац поступао из нехата, уколико закон то изричито предвиђа.

Одредбом члана 25. КЗ прописано је да је кривично дело учињено са умишљајем када је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење или кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описаном у изреци „...угрозио сигурност више лица – оштећених ББ, ВВ и малолетне оштећене ГГ претњом да ће напасти на њихов живот и тело, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима...“, на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, „...да је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“.

Из изреке првостепене пресуде, којом је окривљени АА оглашен кривим произилази да је окривљени критичном приликом могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима (да је био урачунљив), да је био свестан свога

дела и да је хтео његово извршење (да је поступао са директним умишљајем), па се у радњама окривљеног стичу сви субјективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим.

Из наведених разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Милеуснића, у делу у коме се нижестепене пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењен је као неоснован.

У осталом делу исти захтев је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да постоје знатне противречности о чињеницама од значаја за одлучивање у овој правној ствари, али у образложењу наведене повреде указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) дајући сопствену оцену изведених доказа током овог кривичног поступка – оцену одбране окривљеног, сведока и оштећених, као и сопствени суд о томе да ли су се оштећени критичном приликом могли осећати уплашено, обзиром на личне прилике окривљеног – да је он старија особа, хронични болесник и не представља опасност за себе и за друге. Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП. Имајући у виду да због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуног утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, Врховни касациони суд је поднети захтев, у овом делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, како у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведене повреде састоје, то захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како одређење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Из наведеног разлога Врховни касациони суд је, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуално повреда закона састоји, као и да се у смислу члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, нашао да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржан.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић